

Корнієнко Т.О.
аспірант Уманського національного
університету садівництва
Науковий керівник
доктор економічних наук, професор Непочатенко О.О.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АПК

На сьогоднішній день в Україні постійно скорочується виробництво усіх видів продовольчих товарів. До мінімуму зведено виробництво м'яса і м'ясопродуктів, молочних продуктів, цукру випічки хліба, іншого продовольства. Зменшення продовольчих товарів супроводжується зниженням їх якості. Продукція з кожним роком погіршується і навіть стає непридатною для споживання. Особливо низько якісні м'ясні і молочні продукти.

Вітчизняні агропідприємства неспроможні виробляти високоякісну й конкурентоспроможну продукцію. Це є результатом таких негативних явищ як: застарілий машинно-тракторний парк, диспаритет цін на продукцію промисловості і сільського господарства, постійне зростання цін на паливо-мастильні матеріали, недосконала кредитно-фінансова система і законодавча база тощо [2]. Ці проблеми стали особливо гострими у зв'язку з набуттям Україною членства в структурах СОТ, що вимагає від нашої держави постачання на світовий ринок високоякісної конкурентоспроможної продукції.

Агропромисловий комплекс – один з найбільших і найважливіших секторів економіки України. Від рівня розвитку, стабільності його функціонування, особливо сільського господарства, залежить стан економіки і продовольча безпека держави, розвиток внутрішнього і зовнішнього ринків, матеріальний рівень життя населення.

Проблемам розвитку агропромислового комплексу необхідно приділяти особливо велику увагу. Сільське господарство повинно стати предметом особливої державної політики і знайти своє відображення у продовженні

економічних реформ. Економічні реформи мають бути спрямовані насамперед на створення економічного середовища для прискорення розвитку агропромислового виробництва, приблизно однакових економічних умов для розширення відтворення у всіх галузях і сферах агропромислового комплексу, удосконалення фінансово-кредитної, цінової, податкової, митної і страхової політики.

Предметом державної політики має стати управління і планування в агропромисловому комплексі, надання процесу розвитку агропромислового комплексу контрольованого, планомірного і регульованого характеру.

Розвиток аграрного сектора економіки і його фінансово-економічні результати у великій мережі також залежать від податкової політики. Вона являє собою сукупність науково обґрунтованих заходів, спрямованих на забезпечення фінансової стабільності держави, наповнення державного бюджету, нагромадження фінансових ресурсів для інвестування капітальних вкладень, у розвиток господарства країни і підвищення життєвого рівня населення. Для призупинення спаду і стабілізації аграрної економіки необхідна науково обґрунтована податкова політика, яка б виходила із стану аграрного сектора економіки і особливостей сільськогосподарського виробництва.

В умовах ринкової економіки України стратегія розвитку агропромислового комплексу в цілому має базуватися на:

- створенні умов для розвитку агропромислового комплексу, інтенсифікації в сільському господарстві та раціональній державній фінансовій підтримці сільського господарства;

- поліпшенні доступу до ринків збуту та посиленні конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва шляхом зростання обсягів вітчизняних та іноземних інвестицій в агропромисловий комплекс при умові гармонізації чинного законодавства до норм і вимог світової організації торгівлі;

- покращенні соціальної сфери шляхом створення розвиненої інфраструктури на селі.

Для виведення агропромислового комплексу із кризового стану повинна бути розроблена фундаментальна довгострокова програма стабільних зовнішньоекономічних відносин з торговельними партнерами, які вигідні для обох сторін.

Для розширення ринків збуту та успішного просування вітчизняної аграрної продукції на світові продовольчі ринки необхідно:

- переорієнтувати розвиток економіки агропромислового комплексу на нарощування експортного потенціалу, при умові дотримання балансу між внутрішнім і зовнішнім попитом на продукцію сільськогосподарського виробництва;

- підвищувати ефективність виробництва традиційної для України експортної продукції - зернових культур, соняшника, продукції тваринництва;

- забезпечити на державному рівні збалансованість експорту й імпорту сільськогосподарської продукції;

- необхідно на рівні державних представництв та посольств України за кордоном вести пошук постійних покупців вітчизняної сільськогосподарської продукції, підтримувати й розвивати дипломатичні відносини з реальними партнерами.

Також для успішного розвитку АПК країни необхідно підвищити інвестиційну привабливість аграрного сектора. Збільшення обсягів інвестування стримується, значною мірою, недосконалістю чинного законодавства та нестійкою політичною ситуацією країни. Без впровадження нових енергозберігаючих технологій та використання сучасної техніки неможливо вивести сільське господарство із кризового стану та й країну в цілому. Крім того, для матеріально-технічного переозброєння сільського господарства необхідне залучення і значних кредитних ресурсів, регулювання питання отримання та надання яких сільськогосподарським виробникам на даний час не вирішені [3].

Отже, для сприяння розвитку сільського господарства та підвищення конкурентоспроможності аграрної продукції в Україні необхідно,

використовуючи передовий світовий досвід, не просто переносити його в площину свого розвитку, а гармонізувати його з українськими економічними реаліями та історичним розвитком галузі країни.

Література

1. Дусановський С.Л., Білан Є.М. Економічні основи розвитку АПК в ринкових умовах: монографія / С.Л. Дусановський, Є.М. Білан /. – Тернопіль. – 2003 р. – 182 с.
2. Осецький В.Л., Затонацька Т.Г. Стратегія нарощування інвестиційного потенціалу національної економіки / В.Л. Осецький, Т.Г. Затонацька // Фінанси України. - 2006. - №7. - С. 38-49.
3. Шумпетер Й. Інновації у розвитку підприємництва в аграрній сфері / Й. Шумпетер // Економіка АПК. – 2011. – № 1. – С.12-18.